

Een kleine biografie van Eddy Huyghe

Eddy Emiel Jan Huyghe werd geboren in Reet, in het moederhuis aan de Eikenstraat, op 20 april 1951. Zijn ouders waren Emiel Huyghe en Josephine Van Hoof. Die trouwden op 29 april 1947 in het gemeentehuis aan de Kapelstraat (nu Laarstraat) voor burgemeester Eugène Roelandts. Aansluitend was er een kerkelijke plechtigheid, voorgegaan door pastoor Joseph Vervloesem, in de H. Maria Magdalenakerk te Reet. Het gezin Huyghe–Van Hoof woonde eerst enkele jaren in bij de grootouders Van Hoof-Hens in hun huis aan de Molenstraat 26 (nu een deel van residentie Leximmo). Nadien kochten zij van de familie Paul Van Hoof–Clementine Van Hoof (een zus van moeder) de woning aan de Eikenstraat 85 (nu, na henummering 87).

Huwelijksfoto van Emiel Huyghe en Josephine Van Hoof

Ouderlijk huis aan de Eikenstraat

Vader Emiel volgde studies in de Grieks – Latijnse humaniora aan het Onze-Lieve-Vrouwcollege te Boom. In januari 1940 werd hij opgeroepen om te dienen in het Belgische leger. Na afloop van de 18-daagse veldtocht werd hij in Amiens (Frankrijk) krijgsgevangen genomen. De krijgsgevangenen werden verplicht om te voet, en uiteraard zonder eten, naar België te stappen. Ergens in Wallonië werden zij op een platboot op transport naar Nuereenberg gezet waar ze wekenlang in zeer slechte omstandigheden gevangen werden gehouden op de terreinen van de Hitler–Jugend. Hij hield aan deze bittere ervaring voor de rest van zijn leven een afkeer voor oorlog en dictatuur en ernstige gezondheidsproblemen over. Hij weigerde ook om in oorlogstijd op gelijk welke manier betrokken te worden bij de overheid.

Na zijn vrijlating uit gevangenschap werkte hij voor een melkerij in Waarloos. In die periode 1942 – 1944 studeerde hij, buiten de werkuren, bestuurswetenschappen. Op 1 juni 1943 behaalde hij met onderscheiding het diploma, afgeleverd “namens de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen”.

In 1945 werd hij aangesteld als medewerker op de griffie van het Vrederecht te Antwerpen. Na de kantooruren werkte hij nog enkele uren bij een gerechtsdeurwaarder in Antwerpen zodat hij pas om 19 uur en soms zelfs later thuiskwam. Hij doorliep op de griffie de hele hiërarchie tot hij in 1963 benoemd werd tot hoofdgriffier van het 4^e kanton Antwerpen.

Moeder deed, zoals dat toen gebruikelijk was, het huishouden en zorgde voor haar man en de 4 kinderen (Chris, Eddy, Dirk en Denise). Het gezin was praktiserend Rooms-katholiek en koningsgezind. Bij de opvoeding lag de nadruk op verantwoordelijkheid, leergierigheid en onafhankelijkheid. Er werden kranten (Het Volk of De Standaard), magazines (Kerk en Leven, De Bond, soms Humo of Robbedoes ...) en veel boeken gelezen. Op zondagnamiddag was het muisstil want dan luisterde vader naar het wekelijks programma "Opera en belcanto" van Etienne Van Neste op de BRT-radio terwijl zowat heel de rest van de familie boeken uit de parochiale boekerij las. En alle kinderen konden na het middelbaar onderwijs verder studeren.

Publieke belangstelling voor de huwelijksplechtigheid aan het gemeentehuis in de Kapelstraat op dinsdag 29 april 1947

Vader Emiel overleed thuis op 22 mei 2010. "Oma Fientje" bleef alleen in de gezinswoning wonen tot februari 2020 toen zij naar rusthuis De Vaeren verhuisde. Daar overleed zij, in volle covid-crisis, op 6 oktober 2020.

In 1979 trouwde Eddy met Marleen Perremans. Na enkele jaren kochten zij de woning van de vroegere burgemeester Eugène Roelandts aan de Molenstraat 3, waar zij tot 2015 woonden. Eddy vestigde daar vanaf 1982 ook zijn eigen advocatenkantoor terwijl Marleen 36 jaar les gaf aan het OLVI in Boom (het vroegere O.L.V.-college).

Zij hebben 4 kinderen (Helena, Karolien, Steven en Katrien) en 8 kleinkinderen (Famke, Sam, Emile, Vince, Kato, Andreas, Olivia en Cesar).

Gezinswoning aan de Molenstraat 3

Eddy ging eerst naar de gemengde kleuterschool van de Zusters van Vorselaar in de Molenstraat (nu De Wingerd), nadien naar de gemeentelijke jongensschool aan de Eikenstraat (nu Eikenlaar). Middelbaar onderwijs volgde hij in de Grieks – Latijnse afdeling van het Onze-Lieve-Vrouwcollege te Boom. Eddy heeft nog levendige herinneringen aan leraars zoals Frans De Bondt (Engels), Ludo Cuypers (geschiedenis), E.H. Julien De Keersmaecker (Nederlands), en Bruno Struyf (esthetica) . E.H. Frans Moeyersoms gaf Grieks vanaf “de vijfde” tot de Retorica en was ook nog klastitularis in de Poësis en de Retorica.

Dat was – zo zegt Eddy zelf – een mooie tijd. De dingen die blijven zijn zeker de dagelijkse fietstocht van Reet naar Boom en terug, samen met Piet de Meulenaere (Molenstraat 38), de mooie meisjes uit de Presentatie (katholieke meisjesschool uit Boom) en de sportwedstrijden. Twee verhalen uit die collegetijd springen eruit:

- In de nasleep van mei 1968 werden er in het najaar verkiezingen gehouden. Eddy voerde campagne en werd vlotjes verkozen in de eerste leerlingenraad.
- “Tijdens de rumoerige mei ’68 dagen trokken we met heel de klas te voet naar Mechelen om er te betogen voor ‘Leuven Vlaams; tijdens de betoging maakten we kennis met de meisjes van de Presentatie, o.m. Marleen Perremans”

Na een eindwerk (‘maturiteitsproef’) voor geschiedenis over ‘de Koningskwestie’ besliste Eddy om rechten te studeren, ongetwijfeld beïnvloed door het beroep van zijn vader. De kandidaturen (nu bachelor) aan de UFSIA (Universitaire Faculteiten St. Ignatius) te Antwerpen vergden enige aanpassing.

Vooraf professor Libert Vander Kerken S.J., hoogleraar filosofie en eminent kenner van de filosofie van Georg Hegel maakte indruk. Het feit dat hij als jezuïet een Nazi-concentratiekamp overleefde, zij het zwaar gehavend, gaf hem ook bij de studenten een bijzondere status.

Tijdens de vakanties deed Eddy vakantiewerk in de steenbakkerijen De Beukelaer in Terhagen, Anvereeth te Boom en Verbruggen - Van Montfort in Rumst. Na de kandidaturen volgden in de periode 1971–1974 de licenties in de rechten aan de KUL (Katholieke Universiteit Leuven). Eddy was in Leuven drie jaar 'op kot' aan de Geldenaakse Vest, naast de beruchte gevangenis van Leuven-centraal. In 1974 behaalde hij er het diploma van licentiaat (nu 'master') in de rechten met specialisatie in het Europees economisch recht en internationale relaties. In die jaren was Eddy actief in het praesidium van de studentenclub Rupelbrant te Boom. In het academiejaar 1973-1974 was hij praeses van deze club. In Leuven spendeerde hij 's avonds tijd met vrienden in Het Huis der Rechten en bij Hollandia Lovaniensis (met o.m. Paul Bistiaux, later advocaat en secretaris van de Royal Antwerp FC en August Laureyssens, eerst advocaat en daarna Vrederechter te Boom).

Met de "buren" uit het Europacollege, Graham Colley ('sollicitor' in Maidstone, England, en Jens Lorentzen (energieconsulent in Bergen, Noorwegen) tijdens een ontvangst in het Brugse Provinciehuis in 2015 ('40 jaar later')

In de periode 1974 – 1976 volgde hij nog een gespecialiseerde tweetalige (Engels en Frans) opleiding voor Europees Recht, eerst aan het Europacollege te Brugge en daarna, als stagiair, bij de Europese Commissie te Brussel (Directoraat-Generaal voor consumentenbescherming). Tijdens de vakanties was Eddy toen reisleader voor Amerikaanse groepen op de route Londen–Amsterdam–Brussel–Parijs. In 1977 is Eddy aan de slag gegaan bij IBM Belgium. Dat werk, met de bijhorende buitenlandse reizen, bleek niet verzoenbaar met andere (familiale en politieke) activiteiten zodat hij zich vanaf 1980 vestigde als advocaat, aangesloten bij de Antwerpse Balie. Hij bleef bijna 35 jaar actief als advocaat waar hij oorspronkelijk voornamelijk bank- en verzekeringszaken behandelde, en later ook procedures in het administratief recht.

In het verenigingsleven

Al tijdens het eerste leerjaar vroeg pastoor Alfons Van Kriekinghe aan Eddy om misdienaar te worden. Hij leerde dan met bekwame spoed de Latijnse teksten voor de mis en het lof uit het hoofd en bleef als misdienaar in dienst tot 1969. Veel later, in 1985 werd hij door voorzitter Julien Conaerts gevraagd om lid te worden van de kerkfabriek (nu de kerkraad). Daardoor was hij uiteraard nauw betrokken bij de restauratie van zijn parochiekerk, de H. Maria Magdalenakerk. Op zijn voorstel werd de restauratie, die in 1985 flink in het slop zat, toevertrouwd aan het gemeentebestuur. Tijdens de werken (van 1990 tot 2000) concentreerde hij zich vooral op de archeologische vondsten en de kunsthistorische aspecten van de restauratie. De restauratie werd een groot succes, niet in het minst door de goede samenwerking tussen de kerkraad en het gemeentebestuur met Frans De Herdt als verantwoordelijke schepen en Eddy Aerts als leidend ambtenaar.

In 2009 werd hij, na het plotse overlijden van voorzitter Cecile Gillis, zelfs voorzitter. Hij zorgde dan o.m. voor de restauratie van het beroemde Mariabeeld, een werk van de 'Meester met de vijfhoekige ster' en voor de opstart van een dossier voor de restauratie van de preekstoel in de kerk van Reet. In 2010 werd hij burgemeester waardoor hij van rechtswege niet langer kon zetelen als verkozen lid van de kerkraad. In totaal was Eddy dus 25 jaar lid van de kerkraad waarvoor de bisschop van Antwerpen Johan Bonny hem op 5 april 2010 de diocesane orde van verdienste toekende. De kerkraad o.l.v. de nieuwe voorzitter Edward Broeckx benoemde hem op 22 oktober 2010 tot ere-voorzitter.

In 1994 sprak pastoor J. De Keersmaecker Eddy aan om een oplossing te zoeken voor een prangend probleem: mevrouw Maria Forceville wenste, uit liefde voor de kerk en de muziek, iets te doen voor de restauratie van het orgel. Dit historische en geklasseerde kerkorgel, dat al bijna 30 jaar niet meer bespeelbaar was, werd in die tijd algemeen toegeschreven aan de beroemde, van oorsprong Franse, orgelbouwer J.-B. Forceville. De kosten voor de restauratie van het orgel werden toen geschat op tien miljoen BF. Eddy stelde voor om een VZW op te richten en stelde de statuten op. Enkele steunpilaren van de parochie en de voorzitters van een aantal Reetse verenigingen waren bereid om lid te worden van de VZW. De stichtingsvergadering ging door op 25 februari 1995. De pastoor stond erop dat Eddy voorzitter werd. De statuten werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 29 februari 1996. En daarop maakte mevrouw Forceville, in een aantal schijven, een belangrijk bedrag over aan de VZW. De VZW betaalde daarmee het volledige bedrag voor de erelonen en de restauratie van het meubel (de orgelkast). Later betaalde de VZW ook nog 20 % (het aandeel van de kerkfabriek en van de gemeente) van de kosten van de restauratie van het orgel zelf (het instrument). Uit het restauratiedossier bleek wel dat het Reetse orgel van de hand is van de van oorsprong Duitse orgelbouwer Christiaan Penceler. Desalniettemin bleef Maria Forceville tot de laatste dag van haar leven de restauratie opvolgen en de goede werking van het Orgelfonds bemoedigen.

Het orgel was in 2009 volledig in zijn oorspronkelijke luister hersteld. De VZW Orgelfonds ontving op 5 december 2009 Johan Bonny, bisschop van Antwerpen, die het orgel plechtig inzegend.

Suzanne en Aster Devrieze–Gillis, Marc Verschueren, Mgr Johan Bonny, André Gielis, Ludo Laurijsens, Eddy Huyghe en Luc Van De Perre

In 2014 ontving de VZW Orgelfonds, op de foto met (v.l.n.r.) Hilda Huyghe, Edward Broeckx, Eddy Huyghe en Hermine Breugelmans, de Socio–culturele prijs van de gemeente Rumst.

Daarna volgde een schitterend orgelconcert door organist Peter Van de Velde, de titularis van het orgel in de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal in Antwerpen, en het plaatselijk Magnificatkoor onder leiding van Eddy Gielis en organist Anita Maes. De H. Maria Magdalenakerk te Reet was voor deze gelegenheid ‘volledig uitverkocht’.

Sinds 2009 organiseert de VZW elk jaar een groot en succesvol orgelconcert, gevolgd door een fel gesmaakte receptie. In 2018 bestond het bestuur van het Orgelfonds uit Hermine Forceville-Breugelmans, Hilda Huyghe, Paula Lemmens, Karen Ginn en voorzitter Eddy Huyghe.

Het bestuur van DF – Reet in 2003, bij het 75 – jarig bestaan van de vereniging,

Eddy Huyghe was van jongs af al actief in het verenigingsleven. Hij zegt daarover: "Na mijn studententijd was ik in de Rupelstreek actief lid van een aantal verenigingen (o.m. Amnesty International, Rupelsociëteit, CEFI Rupelstreek, de veteranen van Reet SK, kaartclub WKB). En in 1982 vroeg voorzitter Anna Carpentier mij om secretaris te worden bij de nieuwe start van Davidsfonds Reet. In de volgende 35 jaar was ik er eerst secretaris, dan reisleader, 2 keer penningmeester en 2 keer voorzitter. Een hoogtepunt in de werking van DF Reet was zeker de organisatie van de jaarlijkse Zomerzoektocht in 2011. Meer dan 20.000 mensen namen deel aan deze zoektocht door de Rupelstreek, met start in de gemeentelijke bibliotheek in Reet.

Hoe Eddy in de politiek belandde en voorzitter werd

Frans ("Sus") Vanderborght (senator van 1971 tot 1991) kwam regelmatig in Reet. Hij kende vader Emiel Huyghe ook persoonlijk. In 1974 vroeg hij Eddy, samen met enkele andere studenten in Boom, naar hun opinie over het gespreksonderwerp bij uitstek in de lokale politiek: "welke gemeente moet met wie fusioneren?" Het was het begin van een lange relatie. Dat pad liep soms over rozen maar lang niet altijd. In 1977 vroeg Gust Laureyssens, een vroegere medestudent in het college van Boom en in de rechtsfaculteit te Antwerpen en Leuven aan Eddy om eens mee te gaan naar een politieke vergadering. Gust had immers opdracht 'van het arrondissement' om ook in de nieuwe gemeente Rumst een afdeling van de CVP-jongeren op te richten. Op die bijeenkomsten op zondagochtend waren meestal een tiental jonge mensen aanwezig, o.m. Angèle Nagels uit de Eikenstraat, Magda Van der Heyden uit de Rozenlaan, Etienne Asselberg uit de Kapelstraat en Jan Van Praet uit de Mechelsesteenweg. Na een jaar vergaderen werd in 1979 beslist om een voorzitter te verkiezen op de meest democratische wijze: alle aanwezigen waren (min of meer verplicht) kandidaat. En Eddy werd verkozen met 10 van de 12 uitgebrachte stemmen. Naar eigen zeggen stemde hij zelf toen op Angèle!

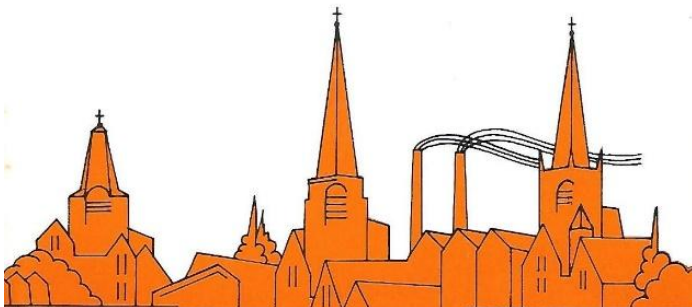
Als voorzitter van de CVP-jongeren werd Eddy van rechtswege lid van het bestuur van de CVP in Rumst ("de partijraad") en van het bestuur van de CVP-jongeren in Antwerpen, waar de debatten onder leiding van Marcel Van Campen enkel als "heroïsch" konden worden beschreven. Later zei hij daarover bij herhaling dat een betere leerschool allicht niet denkbaar was. De CVP-jongeren waren (zoals tal van andere organisaties) bijzonder actief in de strijd tegen de milieuverloedering in de Rupelstreek. De OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffen Maatschappij) vroeg in 1984 een vergunning om in Terhagen een "selectief bufferstort voor afval en bedrijven" uit te baten. De CVP-jongeren gingen, onder leiding van Gust Laureyssens en Eddy Huyghe, tegen dit plan voor een "superstort" pleiten bij minister Jan Lenssens. De minister ontving hen persoonlijk. De OVAM was niet onder de indruk. Maar Het Nieuwsblad titelde op 12 januari 1985 "CVP-jongeren van Rupelstreek eisen ontslag Parent (de directeur-generaal van OVAM)". Het artikel sloeg in als een bom. Eddy bleef voorzitter van de CVP-jongeren in Rumst tot in 1982, toen hij werd opgevolgd door Willy Van Reeth. Hij bleef wel actief bij de CVP-jongeren tot 1986 toen hij de leeftijdsgrens bereikte. Maar op dat ogenblik was hij al enkele jaren voorzitter van de lokale CVP en vanaf 1985 ook provincieraadslid.

In 1983 werd Eddy Huyghe voorzitter van de CVP in de gemeente Rumst. Hij nam het initiatief om in juni 1987 een mooie brochure uit te geven met het Frans Bruynseelspan en toeristische informatie. Verder introduceerde hij een aantal nieuwigheden: een jaarlijks partijcongres, een ledenbrief, een jaarlijks ledenfeest in de zomer, een maandelijkse bestuursvergadering met een volledige agenda, en 'last but not least' een actieve ledenwerving. Samen met onder meer Angèle Nagels en Luc Beghin bracht hij het ledenaantal van 137 in 1983 naar 566 in 1995.

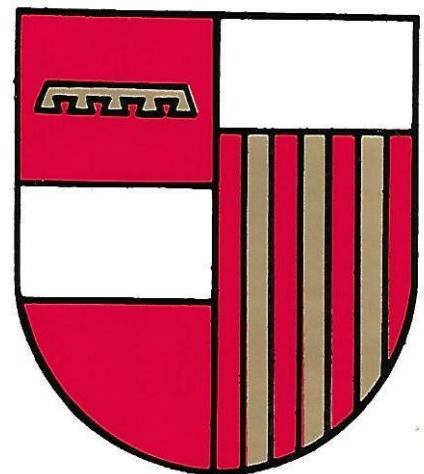
Vanaf 1987 nodigde hij (mede als provincieraadslid en sponsor) alle CVP-leden uit voor een jaarlijkse nieuwjaarsreceptie in de maand januari. Binnen de CVP Rumst was hij ook één van de drijvende krachten in de strijd tegen de stortplaatsen in de gemeente en in de Rupelstreek. Voorbeeld daarvan is zeker de grote betoging tegen een gepland OVAM-stort en voor een stortvrije Rupelstreek op zaterdag 30 maart 1985. In 1989 eindigde zijn mandaat. Volgens een adagium van Petrus Thys is de voornaamste taak van een voorzitter om een goede opvolger te vinden. Leo Lauriks werd, met veel succes, de nieuwe CVP-voorzitter.

Eddy en de verkiezingen

INFORMATIEBROCHURE met stratenplan en « Frans Bruynseels-pad »

RUMST

*gezond
en groen*

Eddy vertelt: “Mijn vader Emiel Huyghe was, als ambtenaar bij het ministerie van Justitie, elke keer voorzitter van een stembureau bij de verkiezingen. In 1970, toen ik net 19 was geworden, duidde hij mij aan als zijn secretaris. In 1976, bij de fusie-verkiezingen, waren de rollen omgedraaid. Van dan af was ik meer dan 25 keer voorzitter (de verkiezingen waarin ik kandidaat was uiteraard uitgezonderd) van een stembureau en/of van een telbureau. Eerst was mijn vader enkele keren secretaris, daarna verschillende vrijwilligers die het wel eens in hun leven wilden meemaken en in de 21^e eeuw mijn schoonzus Tinneke Desmet”.

Met minister Inge Vervotte op campagne voor de Europese verkiezingen van 2009

Verkiezingsfoto (1985) met (v.l.n.r.) August Laureyssens en parlementsleden Frans Cauwenberghs en Frans Vanderborght

Kaft van het CD&V – verkiezingsprogramma in 2012

In 1982 was Eddy Huyghe verantwoordelijk voor de campagne van de CVP voor de verkiezingen van de gemeenteraad. Hij stelde voor om campagne te voeren onder het motto “gezond en groen”. De campagne was een groot succes en de CVP-lijst haalde het beste resultaat ooit (bijna 44 % van de stemmen). Hij verzamelde de ideeën van leden en bestuursleden en schreef voor CVP het programma voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1982, 1988, 1994 en 2000. De slogan zelf, “gezond en groen”, zou zijn devies blijven in gans zijn politieke loopbaan. Zo werd zelfs de campagne bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 gevoerd onder het motto “Wonen tussen water en groen”.

In de provincieraad van Antwerpen

Bij de verkiezingen van 1985 was Gust Laureyssens kandidaat op een “strijdplaats” van de CVP-lijst voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Hij vroeg Eddy om, als “running mate” op te komen voor de provincieraad, in het district Boom – Kontich. Eddy werd aan de CVP-leden voorgedragen op de 4^e plaats van de modellijst maar de leden stemden hem massaal naar de (verkiezbare) derde plaats.

Bij de verkiezingen van zondag 13 oktober 1985 werd Eddy verkozen met 2.457 stemmen. Gust Laureyssens kwam enkele honderden stemmen te kort om in het Parlement verkozen te worden. Bij de verkiezingen van de provincieraad in 1987 werd Eddy Huyghe vanop de 3^e plaats met 2.797 stemmen herkozen.

Legitimatiebewijs als provincieraadslid na de verkiezingen van 1985

In de provincieraad van Antwerpen van 20 november 1985 hield provincieraadslid Huyghe zijn eerste toespraak die vooral ging over het geplande Provinciaal Recreatiecentrum Rupelstreek (later “De Schorre”). Hij zei daar o.m. het volgende: **“Het provinciaal domein moet voor ons het uithangbord van de Rupelstreek worden en de motor van de reconversie”**.

Op 12 juni 1986 keurde de provincieraad unaniem de kredieten goed voor de aankoop van het domein De Schorre van de gemeente Boom en van de OVAM-site van de Vlaamse overheid. En op 8 december 1986 werd de akte van aankoop van De Schorre ondertekend. In de provincieraad was niet iedereen gewonnen voor de grote sommen, nodig voor de aankoop en de uitbouw van dit domein. En tussen de voorstanders bestond er diepe verdeeldheid over de bestemming. De deputatie stelde (om budgettaire redenen) voor om in het domein plaats te maken voor actieve sportbeoefening (o.m. golf) en voor passieve recreatie. Agalev wou dat de natuur zich spontaan kon ontwikkelen en een plek waar de inwoners van de omgeving verder terecht kunnen ‘voor een wandeling met de hond’. De deputatie had zich geëngageerd om het domein op te waarderen en stelde dus elk jaar nieuwe investeringen voor.

Eddy Huyghe verdedigde de stelling dat er in het De Schorre tussen de woonkern van Boom en de Hollebeekstraat in Rumst (minstens op termijn, naarmate de kleiwinning vorderde) plaats was voor actieve recreatie in deel I, sport en passieve recreatie in deel II en een natuurreservaat in deel III. Als de bestemming voor deel II een golfterrein moest zijn konden de gemeentebesturen van de Rupelstreek daar mee leven, alles liever dan een nieuwe stortplaats. Hij kreeg daarbij impliciet steun van deputé Jos Geuens die (in de vergadering van de provincieraad van 8 december 1986) verklaarde: "dat beide grondaankopen de aanzet vormen van een bewuste valorisatie van de zowat 200 ha grote kleiputten tussen Boom en Rumst". Maar op de vergadering van de provincieraad van 24 september 1987 pakte de deputatie uit met een voorstel tot ruiling van gronden waarbij de N.V. Prayon Rupel bijna 54 ha afstaat aan de Provincie Antwerpen die 32 ha afstaat aan Prayon Rupel. Aan deze, op het eerste gezicht voordelige ruil voor de provincie, is een voorwaarde verbonden: de provincie Antwerpen verbindt zich ertoe om tot 31 december 1999 een oplossing te zoeken voor het afvalprobleem van het bedrijf (ongeveer 350.000 ton gips per jaar). Zonder oplossing werd een ontbindende voorwaarde van kracht (beide partijen krijgen hun oorspronkelijke eigendom terug). In zijn tussenkomst verzette Huyghe zich met verve tegen dit voorstel. Hij herinnerde de raad eraan dat er in de Rupelstreek in 1983 een stortmorbatorium uitgevaardigd werd dat werd van kracht werd op 1 mei 1984. Toch leverde de deputatie op 1 augustus 1985 (met 3 stemmen voor en 2 stemmen tegen) een nieuwe vergunning af aan de NV Prayon Rupel. Die vergunning op de vroegere stortplaats OTL gold voor het storten van gipsafval voor een periode van 7 jaar. Toen deelde gouverneur A. Kinsbergen mee dat deze vergunning de laatste toegeving was. Het voorstel om de deputatie toe te laten om onderhandelingen met Prayon op te starten werd door de raad goedgekeurd. Eddy Huyghe en Rik Van der Taelen (SP) kregen na een urenlang debat enkel steun van enkele collega's uit de streek en van een deel van de oppositie. De notariële akte tot ruiling werd voorgelegd aan de provincieraad op 4 februari 1988. De standpunten voor en tegen werden herhaald. Bij de stemming werd het voorstel van de deputatie goedgekeurd met 56 stemmen voor, 16 tegen bij 15 onthoudingen. In de Rupelstreek werd er bitter gereageerd.

In de daaropvolgende jaren werd het provinciaal domein qua oppervlakte gevoelig vergroot. Er waren talrijke aankopen. De gemeente Boom stond zelfs kosteloos meer dan 600 m² grond af. De raad keurde dat op 20 september 1990 goed, zij het met een onthouding van Agalev. Dat leidde tot een totaal krediet voor aankopen (inclusief onteigeningen) van gronden in de begroting van 1990 alleen van 19.745.000 BF.

Het Nieuwsblad meldde op 17 april 1991: " Het Provinciaal Rekreatiecentrum Rupelstreek (wordt) ... op donderdag 18 april 1991 officieel ingehuldigd door gouverneur Kinsbergen. Op zaterdag 20 april (!) zet het centrum zijn deuren open...". Enkele jaren later liet de deputatie de ideeën over een publieke golf varen; dat kon toen ook omdat enerzijds het spook van nieuwe stortvergunningen min of meer verdwenen was en anderzijds het grote aantal nieuwe golfterreinen in de provincie Antwerpen een golfterrein in de Rupelstreek overbodig maakte.

De hetze tegen de golfsport (in essentie een uitgebreide wandeling met vrienden) maakte het ook politiek onmogelijk om dat spoor verder te bewandelen.

Maar ook op andere vlakken evolueerden de geesten. In een artikel in de Gazet van Antwerpen van 9 december 2012 lezen we dan het volgende: "Is De Schorre in zijn huidige vorm van 75 hectare al dé groene long van de Rupelstreek, dan moet het volgens Antwerps gedeputeerde van recreatiecentra Rik Röttger (sp.a) de komende jaren uitgroeien tot een landschapspark tussen A12 en E19 dat het park van Boom met wandelpaden over Terhagen en Rumst met de watertoren van Reet verbindt". Eddy Huyghe die droomt van een Regionaal Park langs beide oevers van de Rupel, meer dan 500 ha groot op het grondgebied van Mechelen, Willebroek, Boom en Rumst zei toen: "top-score voor de deputé, dit is het begin van een grootse visie op de ontwikkeling van onze streek".

De CD&V-fractie in de provincieraad van Antwerpen (2000) met vooraan (v.l.n.r.) Annie Desmedt, deputés Marc Wellens en Ludo Helsen, raadsvoorzitter Guido Van den Bogaert en fractieleider Achiel Luyten. Eddy Huyghe staat op de tweede rij

Ook daarbuiten waren er nog milieuproblemen die schreeuwden om aandacht. Zo hield Eddy Huyghe nog tussenkomsten tegen een nieuwe stortplaats in de Rupelstreek (zitting van 23 oktober 1990) en tegen een vergunning voor het afvalbedrijf Altrak (zitting van 16 oktober 1996). Verder kwam hij ook tussen ter verdediging van de belangen van o.m. PTS-Boom (zitting van 11 oktober 1990), en de beschermde werkplaats van de IMSIR (zitting van 24 oktober 1989 en 18 oktober 1990). Verder vermelden we dat Eddy Huyghe niet verkozen werd bij de verkiezingen van 1991 ("zwarte zondag").

Bij de verkiezingen van 1994 en 2000 werd hij als lijsttrekker verkozen met resp. 4.624 en 5.746 stemmen. Dit laatste resultaat is volgens ingewijden het hoogste aantal stemmen ooit behaald bij de verkiezingen voor de Provincieraad in het district Boom-Kontich. In 2006 kandideerde hij nog als lijstduwer, maar enkel om de andere kandidaten op de CD&V-lijst te steunen.

In de loop van zijn mandaat in de provincieraad was Eddy Huyghe lid van de commissie Ruimtelijke Ordening en van de commissie Financiën. Verder bekleedde hij in die periode een mandaat in een aantal provinciale instellingen zoals de Plantijnhogeschool (bestuurder van bij de stichting in 1995 tot 2006), PTS Boom (bestuurder van 1985 tot 1991 en van 1994 tot 2006), Bedrijvencentrum Rupelstreek en IGEAN (bestuurder van 1994 tot 2006).

Hij was na 2000 ook enkele jaren een zeer actief raadslid qua schriftelijke vragen aan de deputatie, o.m. over het P.I.H., de steenbakkerij Lauwers te Boom, de leerlingcijfers in de P.T.S., de provinciale belastingen, het Bedrijvencentrum Rupelstreek, de provincieweg Hemiksem-Niel, de atlas der buurtwegen, de abdij van Hemiksem, het provinciaal domein De Schorre en de werkloosheid in de Rupelstreek.

De provincieraad van Antwerpen kende hem in de vergadering van 27 september 2007 de titel van ereprovincieraadslid toe. Bij brief van 27 september 2011 liet gouverneur Cathy Berx aan ereprovincieraadslid Eddy Huyghe weten: "Bij KB van 9 mei 2008 werd u de eervolle onderscheiding van Ridder in de Leopoldsorde toegekend".

Voorzitter van Pidpa

Pidpa werd opgericht in 1913 onder impuls van gouverneur Ferdinand De Baillet Latour. De doelstelling van Pidpa was toen om een oplossing te vinden voor de gezondheids crisis (cholera en tyfus) die de provincie Antwerpen met enige regelmaat trof omdat de bevolking geen toegang had tot gezond water.

In de Kempen was er een voldoende voorraad grondwater om bruikbare winningen op te starten en water te verdelen in de meeste gemeenten van de provincie. De stad Antwerpen en enkele randgemeenten namen geen deel want die deden daarvoor beroep op de AWW, de Antwerpse Waterwerken, met een waterfabriek in ... Rumst). In 1977 was er Pidpa-drinkwater beschikbaar in meer dan 60 aangesloten steden en gemeenten. In 2001 werd Eddy Huyghe lid van de Raad van Bestuur en van het Directiecomité van Pidpa. Hij werd er toen, met de steun van de hoofdaandeelhouder (de provincie Antwerpen), verkozen tot afgevaardigd bestuurder, verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken in de intercommunale. Enkele maanden later, op 19 november 2001 volgde hij député Ludo Helsen op als voorzitter van de intercommunale. De nieuwe wetgeving DIS (het Decreet op de Intercommunale Samenwerking) voorzag immers dat enkel een mandataris van een aangesloten gemeente voorzitter kan zijn van een intercommunale.

Volgens Eddy Huyghe was Pidpa in 2001 op juridisch vlak niet klaar voor de toekomst. Eerste werk voor de nieuwe voorzitter was om de statuten aan te passen aan de nieuwe wetgeving en om de bestaansduur van Pidpa met 18 jaar te verlengen. Bijkomende moeilijkheid was dat directeur – generaal Jef Celis en zijn adjunct Jacques Maes in 2002 bijna gelijktijdig met pensioen gingen. Voor een bedrijf met 600 werknemers en meer dan 400.000 klanten was het van levensbelang om op de kortst mogelijke termijn een nieuwe directie op de been te brengen.

Met de steun van de Raad van Bestuur slaagde Eddy in die beide opdrachten waardoor hij het vertrouwen van het management en van het personeel kon winnen. Op 1 maart 2005 werd Ronny Sabo uiteindelijk, (na verschillende tussenstappen in 2003 en 2004) aangesteld als nieuwe CEO, bijgestaan door een managementteam van 4 directeurs.

Op 22 maart 2003 werd, op wereld-water-dag, Hidrodoe in Herentals geopend. Dit water-educatief centrum kende vanaf de start veel succes. In februari 2004 werd op een kleine plechtigheid in Schelle de 450.000^e klant verwelkomd.

Afscheidsviering van directeur-generaal Jef Celis in maart 2002

Op 1 januari 2005 werden de drinkwatermaatschappijen ook verantwoordelijk voor de sanering van het drinkwater dat zij leveren aan hun klanten. Op grond van die wettelijke bepaling stelde Pidpa in september 2005 aan de gemeenten-vennoten voor om het gemeentelijk rioleringsbeheer over te nemen. Daardoor kon Pidpa uitgroeien tot een geïntegreerd waterbedrijf. Het project Hidrorio werd aan de gemeenten voorgesteld tijdens een heuse road-show in september 2005. De Tijd citeerde voorzitter Huyghe op 13 september 2005 als volgt: “ Hidrorio ... levert de gemeenten enkel voordelen op. De gemeenten kunnen een beroep doen op uitgebreide technische Pidpa-expertise... Pidpa beschikt over permanente nooddiensten bij ongevallen... Pidpa kan de BTW op exploitatiekosten en investeringen recupereren...” Het voorstel kreeg zowel positieve als negatieve reacties. Maar de gemeente Rumst stapte als eerste gemeente in en werd op korte termijn gevolgd door acht andere gemeenten. In de daaropvolgende jaren werden de projecten Hidrosan en Hidrogem en Hidriba opgestart.

Met de jaren steeg het aantal gemeenten dat aan Pidpa een rioleringsopdracht toevertrouwde. De gemeente Duffel werd vanaf 2020 nummer 38.

In 2007 werd Eddy Huyghe door de Raad van Bestuur unaniem herkozen tot voorzitter van Pidpa. In deze periode kon een langdurig contract over wederzijdse waterleveringen worden afgesloten met water-link (vroeger AWW). Ook ging Hidroplus van start. Hiermee steunt Pidpa jaarlijks een aantal projecten voor drink- of afvalwater in ontwikkelingslanden die met de steun van gemeenten-vennoten worden opgezet. En in 2011 volgen er nieuwe mijlpalen: Pidpa noteerde zijn 500.000^e klant en zijn 700^e medewerker. En in 2012 werden alle milieu-inspanningen die Pidpa zich al vele jaren had getroost beloond met het ISO-9001-certificaat. Tijdens deze legislatuur ging er veel tijd en energie naar de waterwinnings. Ondanks alle inspanningen van Pidpa voor een verantwoorde winning werden vergunningen soms in vraag gesteld door Natuurpunt of andere milieuverenigingen.

Ook in 2013 werd Huyghe eensgezind aangesteld tot voorzitter. In 2016 behaalde Pidpa als eerste Vlaamse watermaatschappij ook het ISO 14001-certificaat. In 2013 kon CEO Ronny Sabo aankondigen dat alle 60.000 loden aansluitingen vervangen waren en dat Pidpa daardoor als eerste watermaatschappij in Vlaanderen loodvrij was geworden. Verder vierde Pidpa in 2013 haar 100^e verjaardag. Op een feestzitting in Lint werd het woord gevoerd door minister – president Kris Peeters. In het beleidsplan 2013 – 2018 werden een aantal principes herhaald die bij Pidpa altijd al van groot belang waren: laagste prijs voor drinkwater in Vlaanderen, beste kwaliteit van product en dienstverlening, redelijke financiële vergoeding voor de deelnemende gemeenten en gebruik van de reserves voor nieuwe investeringen.

Ten slotte werd in december 2017 nog een belangrijke overeenkomst van samenwerking met water-link (“een verstandig vredesverdrag” zei de voorzitter in zijn toespraak) ondertekend. De samenwerking behelst een reeks gezamenlijke investeringen en wederzijdse leveringscontracten. Maar in de overeenkomst wordt ook een oplossing gevonden voor 3 gemeenten die tot dan beroep deden op twee watermaatschappijen voor de bedeling van drinkwater. Resultaat is dat Pidpa vanaf 2019 exclusief de drinkwatermaatschappij is geworden van en voor de gemeenten Kontich, Boechout en Kapellen.

Gedurende zijn periode als voorzitter verdedigde Eddy Huyghe de stelling dat Pidpa transparant en zuinig diende te opereren. Hij gaf bij zijn verkiezing tot voorzitter in 2001 het voorbeeld door afstand te doen van de Mercedes die voordien ter beschikking stond van de voorzitter. Maar hij verdedigde ook twee (kleine) uitzonderingen, nl Hidroplus en de ondersteuning van de G-sport. Eddy zegt over zijn voorzitterschap van Pidpa nog dit: “Anders dan vele mensen denken wordt het voorzitterschap van een intercommunale niet vergoed. Het voorzitterschap eist wel wekelijks vele uren van inspanning en overleg. Maar uiteindelijk waren de warme blikken van genegenheid van alle Pidpanezen, directeur–generaal Ronny Sabo op kop, van de collega’s in de raad van bestuur en het directiecomité, en van de klanten de grootste beloning”.

Maar ook Andries Kinsbergen, Minister van Staat, eregouverneur van de provincie Antwerpen en gewezen voorzitter van Pidpa gaf jaarlijks zijn commentaar op de gang van zaken bij Pidpa. Hij schreef op 16 juli 2007 in een brief: "Ik lees in het jaarverslag dat, onder uw kundige leiding, de Pidpa bloeiend en welvarend is, en dat met veel enthousiasme gewerkt wordt aan de belangrijke opdracht die Pidpa heeft voor de bevolking. Ik wens u ook in de toekomst veel succes".

Eddy Huyghe besliste om in december 2017 een punt te zetten achter zijn voorzitterschap bij Pidpa. Eén van de redenen was dat hij daardoor een jonge vrouw en een partijgenote, Mieke Van den Brande, in de voorzittersstoel kon loodsen. Bij de lunch die hem bij zijn afscheid werd aangeboden zei hij aan zijn collega's o.m. het volgende: "Wij hebben samen Pidpa omgevormd van een drinkwatermaatschappij naar een integrale watermaatschappij. Uw aller steun was daarbij van wezenlijk belang. Ik ben u daarvoor zeer erkentelijk". (zie ook bijlage 2)

In zijn repliek zei deputé Luk Lemmens als lid van het directiecomité van Pidpa nog dit: "Eddy, u bent een man van woorden. Ik bedoel daarmee dat u onze mooie taal beheerst. Maar ook dat u welbespraakt en overtuigend uw ideeën over Pidpa voordraagt. Sta me toe om te zeggen dat u uw voorstellen helder verwoordt, met argumenten verdedigt en daarmee als een leidend voorzitter aan Pidpa de weg hebt gewezen. U bent een CD&V'er die een mening heeft en die in het openbaar durft te verdedigen".

In 2017 werd Eddy Huyghe door directeur-generaal Ronny Sabo tijdens de nieuwjaarsreceptie voor het Pidpa-personeel informeel benoemd tot Pidpaneet voor het leven. En op maandag 19 februari 2018 kende de Raad van Bestuur hem de titel van erevoorzitter van Pidpa toe.

Toespraken van voorzitter Eddy Huyghe en directeur-generaal Ronny Sabo op de nieuwjaarsreceptie in 2015 voor de Pidpa-medewerkers

Eddy Huyghe in de gemeenteraad

Eddy zetelde van 1989 tot 2018 (30 jaar lang) onafgebroken in de gemeenteraad. Door de gemeenteraad werd Huyghe als bestuurder in de intercommunale IMSIR gemandateerd. Daar werd hij in 1989 ook verkozen tot voorzitter. In die functie kon hij de 25^e verjaardag van IMSIR meevieren op 3 november 1989. Hij werd nadien door de gemeenteraden van Rumst en van de vier andere Rupelgemeenten ook belast met de oprichting en met het (onbezoldigd) voorzitterschap (van 1995 tot 2002) van het PWA – Rupelstreek.

Eddy hield van het debat in de gemeenteraad maar probeerde keer op keer ook om niet alleen de leden van de meerderheid maar ook de partijen in de oppositie te overtuigen. Volgens sommige raadsleden zocht hij daarbij soms te veel “de contramine” op. Zo citeerde hij in een debat ooit voor de vuist weg artikel 2229 van het burgerlijk wetboek. Raadslid Steven Vollebergh (Vlaams Blok) regeerde daarop: “Schepen, u kan zeggen wat u wil”. Maar burgemeester Van Den Eede droeg dan de gemeentesecretaris op om het kwestieuze artikel voor te lezen. Secretaris Van Grinderbeek nam zijn Burgerlijk Wetboek erbij en las de tekst voor, bijna woordelijk gelijk aan de uitspraak van schepen Huyghe. Ook raadslid Walter Van Opstal (SP) herinnert zich dat Eddy Huyghe soms heel scherp was in de discussies in de raad. Anderzijds erkende o.m. raadslid Michel Lamberts dat Huyghe de raad respecteerde, dat hij zich inspande om over alle dossiers correct te informeren, en dat hij buiten het debat elk ander raadslid als een collega waardeerde en “tenminste al eens een pint betaalt voor een simpel raadslid uit Terhagen”.

Toen burgemeester Van Den Eede wegens een medische ingreep langere tijd afwezig was duidde hij Eddy Huyghe aan als plaatsvervangend burgemeester. In totaal was hij meer dan 50 keer (pro deo) plaatsvervanger voor drie opeenvolgende burgemeesters. (zie bijlage) In de periode 2001-2006 was Eddy Huyghe ook voorzitter van de gemeenteraad. Hij stond erom bekend dat hij de raad met welsprekendheid en humor leidde. Maar de voorzitter moet natuurlijk objectief blijven en zelf vond hij het moeilijk om de rol van voorzitter en de rol van bevoegd schepen te verzoenen.

30 jaar in het schepencollege

Eddy Huyghe was in deze lange loopbaan als gemeentelijk mandataris (vaak, maar niet altijd) bevoegd voor de domeinen Ruimtelijke Ordening en Wonen, Financiën en Patrimonium en Juridische Zaken. Zelf denkt hij graag terug aan de (kortere) tijd dat hij ook bevoegd was voor Landbouw en voor Ontwikkelingssamenwerking. Hij onderkent in die 30 jaar vier verschillende perioden.

1. In een coalitie met Agalev (1989 – 1993/1994)

De coalitie tussen CVP en Agalev kwam tot stand in moeilijke omstandigheden, met een nipte meerderheid, en op basis van een uitvoerig bestuursakkoord. Zowel binnen de CVP als bij Agalev waren er “opposanten” die er van bij de aanvang niet in wilden geloven en in de loop van de volgende jaren soms ook regelrecht oppositie voerden.

Eddy Huyghe zegt daarover: “Ik had het akkoord onderhandeld met Joos Schroeven en wij hebben het naar best vermogen uitgevoerd en verdedigd tot einde 1992. Toen bleek de wil tot samenwerken op. Wie daarvoor meer of minder verantwoordelijk is ? Dat ligt zoals altijd in het midden, er was actie X en reactie Y. Agalev had geen enkele ervaring in het besturen van een gemeente en wilde van jaar tot jaar meer en meer het onderste uit de kan zonder zichtbare resultaten. Uiteindelijk, toen de samenwerking onmogelijk was geworden, heb ik zelf scherpe woorden gesproken. Maar dat was meest uit teleurstelling. En misschien ook om de achterban te overtuigen van een nieuwe marsrichting, om uitzicht te geven op een nieuw project. Maar waarden als transparantie en openheid, aangereikt door Agalev, hebben wel tot in het begin van deze eeuw standgehouden in het bestuur van onze gemeente”.

Het infame OTL-stort, eerst een (slecht gebruikt) privé-stort voor huisvuil en allerlei andere afval, daarna een gipsstort voor de NV Prayon Rupel

Als schepen voor ruimtelijk ordening kon Eddy Huyghe, gesterkt door zijn juridische opleiding, werk maken van drie hoofddoelstellingen:

1. De strijd voeren tegen de uitbating van (legale en illegale) stortplaatsen die de streek onleefbaar hadden gemaakt

2. Zorgen voor meer en betere woningen voor jong en oud in de dorpskernen, zonder mee te werken aan de (dure) lintbebouwing
3. Zorgen voor behoud van de open ruimte met meer groen, met leefbare landbouwgronden maar vooral ook met nieuwe bossen en parken en plantsoenen en dreven en

In het begin van deze periode vonden beide meerderheidspartijen mekaar probleemloos in het verzet tegen het gipsstort van Prayon-Rupel. Het college van burgemeester en schepenen verzette bergen werk om te mobiliseren tegen een aanvraag van Prayon–Rupel voor een nieuwe stortvergunning in Terhagen.

Zo overhandigden op 22 januari burgemeester Van Den Eede en schepenen Eddy Huyghe en Joos Schroeven in het provinciegebouw te Antwerpen samen een petitie en meer dan 2.000 bezwaarschriften aan député Leo Bogman (covoorzitter van de Rupelcommissie).

Ook de BPA's (Bijzondere Plannen van Aanleg) zoals het BPA Oude Nete-arm (1991), BPA Reet-centrum en Terhagen centrum-zuid (1993) kregen het fiat van de gemeenteraad. Maar na verloop van tijd werd de samenwerking problematischer. Joos Schroeven vond dat zijn inspanningen in het college en de gemeenteraad niet naar waarde werden geschat. Hij ergerde zich ook publiek aan de standpunten van sommige CVP-mandatarissen. Bij de CVP groeide van jaar tot jaar de onvrede omdat schepenen voor openbare werken Schroeven bij elke begrotingsbespreking meer geld vroeg voor zijn beleid maar in de feiten (en in de gemeenterekening) geen resultaten kon voorleggen, bijv. voor aanleg en onderhoud van voetpaden en fietspaden.

Toch waren er in deze eerste termijn voor schepenen Huyghe nog enkele belangrijke realisaties, bijv.:

- Het opstarten van een wekelijkse markt op woensdagnamiddag (juni 1991)
- Aankoop van Molenstraat 2 (tuincenter Devrieze) voor uitbreiding van het gemeentehuis (november 1991)
- Een jaarlijkse ROEFEL-dag voor de jeugd (vanaf 1990)
- De opening (eerst gedeeltelijk, later volledig) van de Rupeldijk ter hoogte van de firma Van Cauwenbergh in het centrum van Rumst (1992-1995)
- Asfaltcentrale Bruda aan de Hollebeekstraat moet vertrekken (1990-1992)
- Publicatie van witboek "speelpleinen" (april 1993)
- De (start van de) verwerving voor de gemeente Rumst van talloze percelen grond voor woningbouw en groenvoorziening, o.m. de aankoop van het park (bijna 4 ha groen) aan de Hof ten Eikenlaan en van de Kapellenlei (1993)
- Klassering als monument van 'het Papscholleke' en 'de pastorie' (nu restaurant 'Pastorale') aan de Laarstraat (1994).

Daarnaast maakte schepenen Huyghe indruk met enkele sociale maatregelen zoals het opstarten van de eerste actie voor "Kom op tegen kanker" (1989) en een nieuw elan voor de sociale intercommunale IMSIR, waarvan hij toen voorzitter was. In april 1993 publiceerde hij als schepenen voor jeugd het allereerste witboek over de gemeentelijke

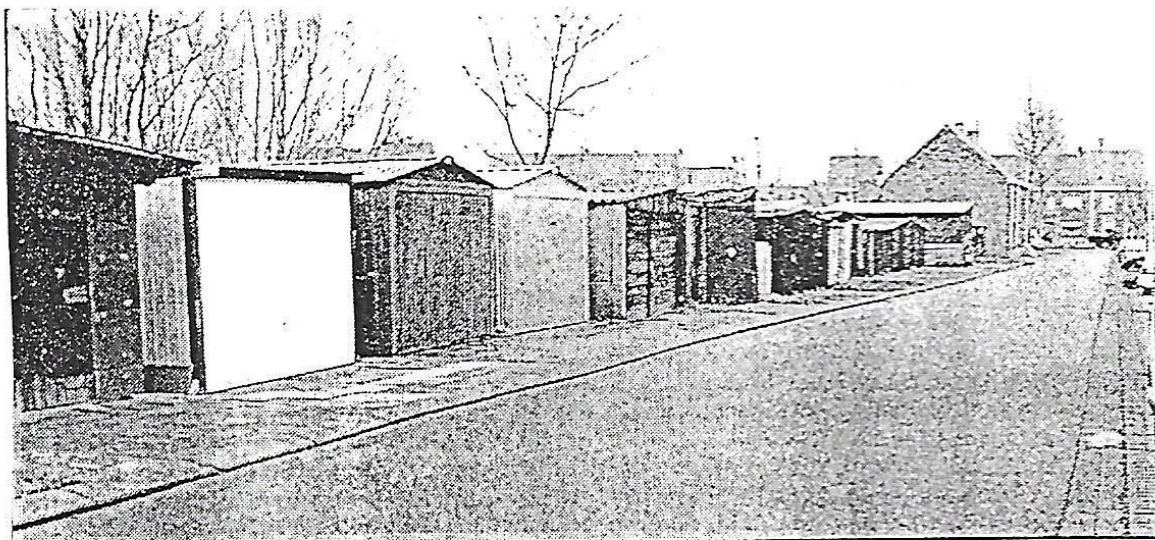
speelterrinen voor de jeugd. Maar de voornaamste focus lag toen zeker op de realisatie van bijkomende (sociale en andere) woningen. In 1988 waren er in gans Vlaanderen maar 500 sociale woningen gebouwd.

Huyghe beloofde in 1989 de bouw van minstens 200 sociale woningen in de gemeente Rumst alleen. De opsomming van de bouwprojecten, gerealiseerd i.s.m. IGEAN en sociale bouwmaatschappijen, uit die tijd is lang:

- het kijkdorp aan de Nijverheidsstraat (1988-1991)
- een woonerf met 16 woningen aan het Abel Fransplein (1990-1993)
- 26 sociale woningen aan de Veldstraat en K. Huysmansstraat (1992-1996)
- 77 appartementen van Domus Flandria aan de Putstraat-Nieuwstraat (1994)
- 3 doorgangswoningen aan de Vissersstraat (2000-2001)
- 65 appartementen en woningen in Reet-centrum (Hoogvelden) (gepland)
- Bouwproject op de hoek Visserstraat / Korte Vissersstraat (gepland).

Op deze plannen was er zelden of nooit kritiek van de oppositie. Maar die oppositie kon af en toe wel zwaar uithalen naar het schepencollege, soms voor een detail. Zo berichtte Het Nieuwsblad op 10 maart 1989 over een klacht van corruptie (in 1988), verwoord door raadslid Wijckmans voor zijn collega Devrieze ('afwezig').

Volgens Wijckmans had de gemeente 50 flessen wijn betaald voor "een partikulier persoon". Uit het debat bleek dat er 60 flessen wijn waren aangekocht door de voorzitter van de Cultuurraad als prijs voor de jaarlijkse quiz. De krant vatte het zo samen: "Huyghe vond de vraag misleidend en de houding van Volksbelangen schandelijk" en deze spreker voegde er aan toe dat "Volksbelangen een kans gemist heeft om te zwijgen".

Als de sociale woningen verschijnen in de Terhaagse Veldstraat wordt de wildgroei van garages gesaneerd. (Foto FVR)

De oude krantenfoto onderaan vorige bladzijde geeft een goed beeld van hoe de Veldstraat in Terhagen eruitzag in 1989. De foto bovenaan deze bladzijde (genomen in 2020 door Bruno Marckx) geeft een beeld van dezelfde Veldstraat na de bouw van nieuwe woningen. De nieuwbouwwoningen van de Maatschappij voor de Kleine Landeigendommen geven aan hoe een (bijna) dood dorp weer kan opleven.

In november 1993 organiseerde schep en Huyghe in het gemeentehuis onder het motto 'Rumst is meer dan 14.000 inwoners' ook "Uiterst succesvolle Wooninfodagen" (titel in Het Laatste Nieuws van 8 november 1993). Op het vlak van de sociale huisvesting was de start van de bouw van 'een nieuwe Kleine Landeigendom' aan de Veldstraat – K. Huysmansstraat trouwens een duidelijk signaal dat de gemeente Rumst bleef geloven in een mooie toekomst voor Terhagen.

Als schep en voor ruimtelijke ordening zag hij van bij de start van zijn mandaat de grote mogelijkheden voor een dorp als Terhagen. Binnen het schepencollege werd hij daarom, na het afscheid van schep en Jef Corremans en bij gebreke aan een schep en uit Terhagen, belast met een bijzondere opdracht, nl. het uittekenen van een toekomst voor Terhagen. In die context sprak hij op de gemeenteraad en op vergaderingen in Terhagen zelf altijd over "het mooiste dorp aan de Rupel". Dat werd eerst op hoongelach onthaald maar met de jaren werd die uitspraak almaar meer serieus genomen, eerst door de nieuwe Terhagenaars maar na verloop van tijd ook door de oorspronkelijke bevolking van Terhagen.

2. In een coalitie met de socialistische partij (1995 – 2006)

De meerderheidspartijen CVP en SP (later CD&V en sp.a) vonden mekaar in deze periode van 12 jaar in een gemeenschappelijke voluntaristische doelstelling: kleine én grote verbeteringen voor de gemeente en haar inwoners realiseren. Hoe? De SP legde de nadruk op een beperking van de fiscale druk. Voor de christendemocraten lag de nadruk op goede afspraken over de uitgaven. Concreet was dat de beperking van de personeelsuitgaven tot 42,50 % van de uitgaven van de gewone dienst en de verkoop van niet-noodzakelijke onroerende goederen om nieuwe investeringen mogelijk te maken. Deze afspraken werden door beide partijen heel correct nageleefd.

Eddy Huyghe was van 1997 tot 2009 ook schepen voor financiën. Zijn eigen moeder had er een slecht oog in want volgens haar heeft Eddy “een gat in zijn hand”. Maar zijn collega’s in het schepencollege vonden hem vaak te zuinig en te voorzichtig.

Inzake de gemeentelijke financiën was de samenwerking met gemeenteontvanger Daniël Lemal een groot succes. De gemeentelijke financiën werden gesaneerd, de schuld per inwoners daalde tot 363 euro (in 2009), het laagste bedrag ooit (zowel voordien als nadien) en er werd een echt pensioenfonds (“zilverfonds”) opgebouwd om de piek in de pensioenen van het gemeentepersoneel in de periode 2015 – 2030 op te vangen. Verder werden er 12 opeenvolgende begrotingen in evenwicht ingediend en in zeer grote mate ook gerealiseerd. De gemeentelijke belastingen werden geleidelijk hervormd naar het voorbeeld van de provincie Antwerpen. Een dozijn onrendabele belastingen werden eenvoudigweg afgeschaft, o.m. de belasting op fietsen, terrassen, muziekinstallaties in cafés, barmeiden, benzinstations, steenbakkerijen, tewerkgesteld personeel etc. De belasting op drijfkracht (die niet controleerbaar was) werd vervangen door een overzichtelijk en efficiënt systeem van taxatie voor bedrijven.

In de periode 1995–2000 vielen nog andere realisaties in de gemeente Rumst op:

- Opstart van gemeenteraadscommissies en informatica (op afbetaling via inhouding op de zitpenning) voor alle raadsleden (beide naar provinciaal model) (1995)
- Contract van erfpacht met De Root voor de bouw van een nieuwe Laarkapel aan de Laarstraat (1996)
- Aankoop van een 20-tal percelen grond voor K. Reet SK (1990-1999)
- publicatie van het ‘Witboek’ over de toekomst van K. Reet SK’ (2000)
- Betoging tegen Altrak (6 oktober 1996)
- Infoavonden voor zelfstandigen, bijv. over pensioenen
- Aanleg van een nieuwe parking voor 78 auto’s aan de Processieweg (1999).

Als schepen voor lokale economie vond Eddy Huyghe ernstige gesprekspartners in begrafenisondernemer Walter Janssens en schoenmaker Bruno Cuypers die toen in het bestuur zaten van de middenstandsvereniging REJA. Na overleg kwamen er concrete actiepunten op tafel: nieuwe infoborden voor de middenstand, nieuwe stratenplannen, feestverlichting in de winkelstraten voor de kerstperiode.

Helaas besliste het schepencollege omstreeks 2015 om de prachtige, onverslijtbare en vandalismebestendige stratenplannen te slopen en te vervangen door goedkope houten exemplaren. De N-VA deed er, onder het motto “de verandering werkt” alles aan om zaken uit het verleden te veranderen, ook wat goed en deugdelijk was.

*15 prachtige stratenplannen, één voor elke wijk van de gemeente
(en verder één voor zowel de brandweer als de politie)*

Maar het voornaamste dossier in deze periode was zonder twijfel de herziening van het gewestplan. Het gewijzigde gewestplan Antwerpen (ook van toepassing op de gemeente Rumst) werd vastgelegd bij KB van 3 oktober 1979.

Vanaf 1995 werd er overleg gepleegd over een dossier tot wijziging. Alle schepenen voor ruimtelijke ordening van de 5 gemeenten van de Rupelstreek vergaderden daarover samen. Dat resulteerde in een akkoord en een opdracht aan IGEAN om een dossier op te maken. Vanuit de (baksteen-) industrie werd niet echt meegewerkt. Officieus kregen verschillende schepenen te horen dat “de industriëlen” de weg kenden op de administratie en dat zij deze zaken rechtstreeks regelden met “hogere instanties”. Het intergemeentelijke dossier telde 12 voorstellen voor de gemeente Rumst. Dit dossier werd quasi ongewijzigd goedgekeurd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1998. Sindsdien toonden sommige werkgevers meer respect voor het gemeentelijke niveau, andere “stakeholders” liepen jarenlang rond met een kater. Ook de oppositie was niet gelukkig. Agalev diende een dossier van 47 bladzijden in met bezwaren.

De meest opvallende resultaten van deze wijziging van het gewestplan waren:

- Beperking van de kleiwinning nabij het centrum van Reet
- Grote toename van de bestemming “groengebied” in de vallei van de Rupel

- Grote toename (33 ha) van de bestemming “parkgebied” in de Netevallei
- Grote toename (32 ha) van het bosgebied aan de Hollebeekstraat
- Grote toename (103 ha + 83 ha) van de bestemming “groengebied” in de kleiputten.

Verder werden ook wijzigingen goedgekeurd voor De Schorre in de gemeente Boom, voor een AWW-waterspaarbekken (30 ha) en voor een golfterrein (63 ha) en een omleidingsweg in Terhagen. Daardoor werd het definitief onmogelijk om daar nieuwe stortplaatsen te plannen of aan te leggen !

Luc Van den Brande, minister-president van Vlaanderen, met schepenen voor lokale economie Eddy Huyghe op bezoek bij bedrijfsleider Francis van Campenhout naar aanleiding van “25 jaar Betca” (30 april 1999)

Voor de periode 2001–2006 noteerde de redactie nog enkele opmerkelijke realisaties:

- Aanleg van Catenbergstraat (volledig betaald door Pako, opening 2006)
- Goedkeuring van een erfpacht van 36 jaar voor Akabe (Kloosterstraat)(2006)
- BPA Laerevelden (M.B. van 12 december 2001)
- BPA Reet-centrum (M.B. van 29 januari 2002)
- Subsidiering van het clubhuis van Reet SK (2006)
- BPA 's Herenbeemden (B.D. van 12 oktober 2006)
- RUP Terhagen centrum-zuid (B.D. van 27 juli 2006)
- Actief patrimoniumbeleid met aankoop van parking Processieweg, aanleg van woonerf Sleutelhof, aankoop van gronden voor bebossing
- Verkoop van het openbaar verlichtingsnet, toetreding tot Hidrorio met overdracht van de riolering, verkoop van de Elektrabel-aandelen aan Suez
- Aanleg van een speelbos aan de Clemenshoek (2006)
- Bouw van een nieuw gemeentelijk technisch centrum (GTC /2006)
- Vernieuwing van het gemeentelijk infoblad en aankoop van 5 lichtkranten.
- De verlaging van de gemeentebelasting op eigen woning

Daarenboven besliste de gemeenteraad, op initiatief van Daniël Lemal, Leo Lauriks en Eddy Huyghe, op 22 februari 2005 tot oprichting van een autonoom gemeentebedrijf (AGB).

Eddy werd (zonder zitpenning) eerst afgevaardigd bestuurder en daarna voorzitter van de Raad van Bestuur in dit bedrijf. Lauriks en Huyghe traden (weerom zonder vergoeding) ook op als leidend ambtenaar bij de verschillende bouwwerken.

Het AGB realiseerde zo onder meer:

- De verbouwing van 'Brasserie 3 rivieren' aan de oevers van Rupel en Nete,
- De bouw van sportschuur Hoogvelden (2012)
- aankoop van Pidpa-watertoren aan de Rumstsestraat als toeristisch uitkijkpunt
- bouw van de seniorenflats in Hoogvelden (2012-2014)
- de verbouwing van de cafetaria in sporthal Uitgedekt Schoor (2013-2014).

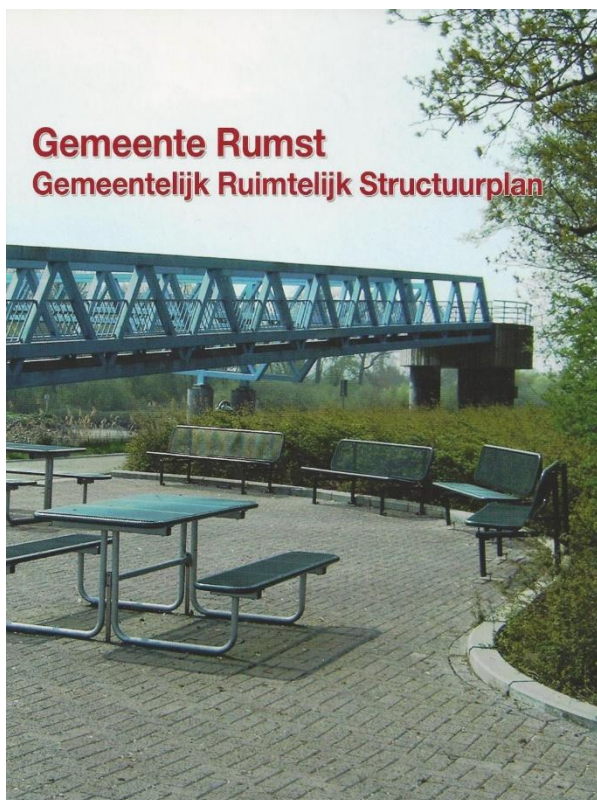
Nog een anekdote! Eddy Huyghe stelde in de loop van de jaren herhaaldelijk aan het schepencollege voor om de nodige gronden aan te kopen voor de aanleg van een parking op de hoek van de Molenbergstraat en de Steenberghoekstraat. De gemeente was daar al eigenaar van een klein perceel. Pas na lang aandringen kon het college overtuigd worden om een bijkomend perceel aan te kopen van de bierhandel Britts-Verbeeck. De onteigening van een aanpalend perceel (café Pablo) werd resoluut afgewezen. Ook toen het café te koop werd aangeboden stemde het college in meerderheid tegen de aankoop. Wanneer het café enkele maanden later afbrandde kon Eddy eindelijk zijn collega's overtuigen om de aankoop van de grond, tegen een veel lagere aankoopprijs, aan de gemeenteraad voor te leggen. In het gemeentehuis werden toen besmuikt enkele foute grappen verteld.... De raad had geen probleem met de aankoop. Pas jaren later kon het AGB de parking bouwen die begin 2006 officieel werd geopend. Op de receptie zei een ambtenaar stilletjes "ik heb nooit verstaan waarom sommige schepenen hier ooit hebben tegengestemd".

De meesterproef voor elke schepen van ruimtelijke ordening was zeker het opmaken van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De wetgever maakte dat tot een verplichting bij decreet van 18 mei 1999. In Rumst belastte de gemeenteraad IGEAN met deze opdracht. De opvolging werd toevertrouwd aan een ambtelijke werkgroep, bestaande uit Etienne Symens van IGEAN, stedenbouwkundig ambtenaar Inge Rymenans en schepen Eddy Huyghe. Zij rapporteerden op zeer regelmatige basis aan het college en de gemeenteraad. De bevolking werd geïnformeerd met 4 infolders en geraadpleegd via een groot aantal wijkvergaderingen. Het plan werd aan de gemeenteraad voorgelegd en na een openbaar onderzoek van november 2004 tot februari 2005 werd het definitief vastgesteld door de gemeenteraad op 28 juni 2005.

De deputatie keurde het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan goed op 8 september 2005, zij het met 3 belangrijke uitzonderingen:

- schrapping van een klein bijkomend woongebied aan de Molenstraat
- schrapping van de omzetting van KMO-zone Molleveld naar woongebied
- schrapping van een RUP voor concentratie van glastuinbouw.

Het werd in augustus 2006 in boekvorm uitgegeven.

3. In kartel met N-VA / coalitie met sp.a (2007-2012)

In deze periode was Francy Van der Wildt gedurende 3 jaar burgemeester. Er werd andermaal bestuurd met een nipte meerderheid, nu met het kartel CD&V-N-VA enerzijds en de sp.a anderzijds. Er werd 7,1 miljoen euro geïnvesteerd met eigen middelen, dus zonder leningen. Daarmee werd bijv. de nieuwe brandweerkazerne aan de Steenberghehoekstraat en de heraanleg van het gemeentelijk park 's Herenbeemden gefinancierd.

Het meest opvallende dossier uit deze periode is zonder twijfel het nieuwbouwproject 'Waterkant' (2008). Na de sluiting van de steenbakkerij Heylen kon, op grond van het plan Terhagen centrum-zuid, een nieuw elan voor Terhagen worden gerealiseerd. De oude fabrieksgebouwen werden afgebroken en maakten plaats voor drie woontorens met 83 appartementen in een groene omgeving en met zicht op de Rupel. Het geheel kreeg de naam Waterkant. Ook de inwoners van de Tuinwijklaan zagen hun omgeving met sprongen aangenamer en beter toegankelijk worden. Op vraag van schepen Huyghe bleef de schoorsteen van de steenbakkerij aan de oever van de Rupel bewaard als herkenningspunt en reminiscentie aan het verleden van de plek. Verder vermelden we uit deze periode nog de goedkeuring van RUP Catenberg (2007), RUP Markt (2009), de lancering van een volledig nieuwe website (2008) ter vervanging van de website uit 1998. In heel de gemeente kwamen er ook nieuwe straatnaamborden (2009).

Eddy Huyghe als burgemeester

Eedaflegging als burgemeester in handen van gouverneur C. Berx (15 januari 2010) voor het portret van gouverneur Graaf de Balliet-Latour (stichter van Pidpa)

Huyghe was burgemeester van januari 2010 tot december 2012. In deze korte periode kreeg de gemeente, en dus de burgemeester, meer dan de gebruikelijke portie rampen en tegenslagen over zich (onder meer noodweer en overstromingen, moord en zelfmoord, stakingen en faillissementen, burenruzies en petitie's, een diesellek op Lazernij en vandalisme in Terhagen, verkeersproblemen en files, branden en brandstichting).

Tegelijk was er veel tijd nodig voor besprekingen in het politiecollege en de politieraad, onder meer over het nieuwe politiecommissariaat dat uiteindelijk een plek vond in een deel van het vroegere ziekenhuis Den Brandt te Boom.

Burgemeester Huyghe zette zijn mandaat onder het devies "neminem relinquimus" ('wij laten niemand achter'). Hij formuleerde in zijn eerste toespraak drie eenvoudige maar belangrijke doelstellingen:

- Bereikbaar zijn voor het gemeentepersoneel én voor de bevolking
- Zorgen voor voldoende informatie voor de gemeenteraad én de bevolking
- De netheid van onze gemeente.

Een prioriteit: een propere gemeente. De burgemeester op pad met gemeentearbeider Bruno De Roovere van de TIP-ploeg (2010)

Opvallende realisaties uit deze periode zijn:

- Opstart van wijkvergaderingen voor en met de inwoners (2010)
- Oprichting van de TIP-ploeg (schoonmaak op straat) (2010)
- De aankoop van een centraal gelegen terrein aan de Steenberghoek voor een nieuw recyclagepark (2012)
- Nieuwe loskade aan de Rupel voor steenbakkerij Wienerberger (2012)
- Nieuwe huisnummers (2011-2012)
- Aankoop van de pastorie aan de Kardinaal Cardijnstraat (2011) en het klooster aan de Molenstraat (2011)
- Bouw van een nieuw GTC (gemeentelijke technisch centrum) aan de Korte Veerstraat (2011-2012)
- Opening van het Keibrekerspade (Terhagen - Reet) (2012)
- Opening van de Pidpa-watertoren aan de Rumstsestraat als infopoort van de Rupelstreek (2012)
- Aanleg van nieuwe straten zoals Sleutelhof (2011-2013) en Piet Van Akenstraat (2012)
- Bouw van de sportschuur Hoogvelden (2011-2012)
- Aanleg van ecologische plasbermen, in samenwerking met Pidpa-Hidrorio aan de Herderstraat (2010) en Clemenshoek (2012)
- Opening van een nieuwe overstromingsgebied 'Molenbeekse plassen', in samenwerking met het provinciebestuur van Antwerpen (2011)
- Opening van de WRAK – kringwinkel aan de Eikenstraat (2012)
- Opening van het gebouw van de Judoschool aan de Processieweg (2012)
- Behalen van de titel "Fair Trade–gemeente van het jaar" (2011)

In de gemeente Rumst werd er in deze tijd ongemeen intens gewerkt en de sfeer in het college (en in het gemeentehuis) was uitmuntend.

Burgemeester Huyghe helpt persoonlijk bij het planten van de eerste bomen in het speelbos aan de Clemenshoek

Nieuwe straatnaamborden, volgens een bezoeker uit Bertem 'duidelijke en ordelijke straatnaamborden, men gaat er blijer en veiliger door rijden!'

In deze periode werden ook verschillende RUP's goedgekeurd, o.m. RUP Bosbeek, RUP Groenlaar, RUP Kloosterstraat, RUP Kapellenlei en RUP Reet centrum-zuid. (allen 2012).

In 2012 ontwikkelde de gemeente Rumst, op initiatief van Eddy Huyghe en milieuambtenaar Fried Happaerts een dossier voor bebossing van enkele eerder aangekochte percelen. Milieuminister Joke Schauvliege subsidieerde dit project (beslissing van 23 juli 2012).

In de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen blokletterde Het Laatste Nieuws op 19 maart 2012: "Rumst heeft schuld ruim gehalveerd." En Professor Matthijs gaf onze gemeente een score van 9/10 en rapporteerde "amper 400 euro schuld per inwoner" en "Rumst is één van de zeldzame gemeenten zonder noemenswaardige budgettaire problemen". De Standaard benoemde op 4 oktober 2012 Rumst als "één van de 16 aantrekkelijkste gemeenten van het land".

Raadslid Mariette Huysmans (Vlaams Belang) zei einde 2012 bij de viering van haar huwelijksjubileum: "Deze meerderheid heeft, onder leiding van burgemeester Huyghe, een perfect parcours gereden". Maar de kiezers hadden een minder positief oordeel in petto. Voor de verkiezingen van 2012 lag een voorstel van kartel tussen CD&V en 3 D op tafel. Maar Wendy Weckhuysen verzette zich daartegen zodat beide partijen apart naar de stemming gingen en allebei verloren.

De N-VA had in de gemeente Rumst tot dan geen rol van betekenis gespeeld. Wellicht omwille van de populariteit van haar nationale voorzitter Bart De Wever werd deze partij bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 plots wel de grootste partij van de gemeente (7 zetels, evenveel als het kartel sp.a-Groen).

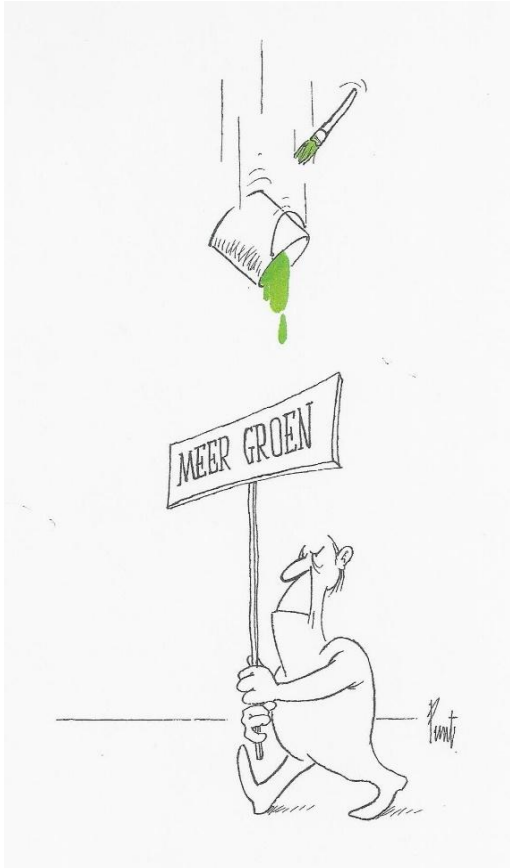

Officiële opening van de bedrijfsgebouwen van NV Cummins aan de Catenbergstraat op 26 maart 2012. Het lint werd met een gezamenlijke inspanning geknipt door mevrouw Cools, algemeen directeur bij Cummins, de Amerikaanse ambassadeur Howard W. Gutman, burgemeester Huyghe en minister-president Kris Peeters

4. In een coalitie met N-VA (2013-2018)

Einde 2012 sloten CD&V en N-VA een akkoord om de gemeente Rumst te besturen. Wendy Weckhuysen werd voor 3 jaar burgemeester. Zij verklaarde toen in Het Nieuwsblad van 18 oktober 2012: "Zij (de N-VA) eisten wel dat Eddy Huyghe niet opnieuw burgemeester werd". Dat vond de toekomstige burgemeester geen probleem! Huyghe werd aldus opnieuw schepen voor ruimtelijke ordening en patrimonium. Hoewel de samenwerking in het college niet optimaal was werden er toch beslissingen genomen en dossiers afgewerkt. Zo werd Terhagen grotendeels ingedeeld bij het kleinstedelijk gebied Boom (of Boom-Rumst). Of dat een verstandige beslissing is zal pas in de toekomst blijken.

Ook werd het Koningin Astridplein en het eerste deel van de Eikenstraat, met winkelparking, heraangelegd. Die inspanning verdient waardering want de situatie ter plaatse is verbeterd en het verkeer is in de maanden na de heraanleg niet ontspoord. Opmerkelijk is wel dat de nieuwe parkeerplaatsen in Molenstraat werden aangelegd zonder dat de gemeente eigenaar werd van de grond. Het lijkt wel of op dat punt de tijden van voor de fusie herleven?

Motto voor het leven van een schepen voor ruimtelijke ordening

Officiële opening van het retentiebekken aan de Molenbeek met deputé Rik Röttger op 31 juli 2011

Op het gebied van de ruimtelijke ordening werd het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan volledig herzien en aangepast aan de actuele toestand. Dit gebeurde vanaf de opdracht in 2015 tot de finale vaststelling in de gemeenteraad op het einde van 2018. Het plan omvat nu de opdracht om een inventaris op te maken van waardevolle groenzones en bosgebieden, initiatieven voor het realiseren van een regionale “groene long”, een RUP Molleveld met een herbestemming naar woongebied en het opmaken van RUP’s voor de grotere industriezones van de gemeente. De deputatie schrapte de verwijzingen naar het golfterrein.

Voorts werden de 12 RUP’s vermeld die sinds 2005 werden goedgekeurd. Daarenboven werd melding gemaakt van het Strategisch project Rupel en van het Kaderplan Kleinstedelijk gebied Boom – Rumst.

Ook de vraag om een visie te ontwikkelen op het grote 'groene' gebied ten noorden en ten zuiden van Rupel en Nete ("het regionaal park Rivierenland") werd als een taak voor de toekomst beschreven. Ten slotte werd de noodzaak voor een visie op de zone voor het AZ Rivierenland (vroeger kliniek Heilige Familie aan de A12) in de verf gezet.

Het cultureel trefcentrum Oud-gemeentehuis aan de Laarstraat met nieuwe luiken in de Reetse kleuren rood en geel, nu in pasteltinten

Eddy Huyghe vermeldt ook nog dat hij bijzonder veel plezier heeft beleefd aan enkele kleine realisaties, zoals het vernieuwen van de luiken aan het Oud-gemeentehuis in de aloude Reetse kleuren en de aanleg van de Processieweg als dreef. Voor beide dankte hij schepen voor openbare werken Geert Antonio.

Anderzijds betreurt Eddy tot de dag van vandaag dat een aantal plannen en voorstellen niet konden worden gerealiseerd. Hij verwijst daarbij naar grote werken zoals de heraanleg van de Kerremansstraat (met de bijdrage die Tomorrowland betaald heeft), de bouw van een omleidingsweg over het OTL-stort ("gedwarsboomd door onzichtbare tegenstanders"), naar kleine projecten als de bosaanplanting op tal van gemeentelijke gronden en de niet-aankoop van verschillende percelen grond waarmee de gemeente mooier en aangenamer kon worden gemaakt en ten slotte naar de verwaarlozing van het archief en (een deel) van het trefcentrum Oud-gemeentehuis aan de Laarstraat.

Over kunst en cultuur

Volgens raadslid Marc Verschuere (CD&V) zei Eddy dikwijls (maar enkel na een late vergadering) dat zijn favoriete beleidsdomeinen milieu en cultuur waren. En dat hij wel nooit voor die bevoegdheden binnen het college in aanmerking zou komen. Zijn voorliefde voor bos en groen werd al eerder besproken.

Plechtigheid bij de inhuldiging van “het kunstwerk op de rotonde Moës” op 7 juli 2006 in aanwezigheid van Jef Van Der Borght, schepen voor toerisme, Francy Van der Wildt, eerste schepen, deputé en gastspreker Ludo Helsen, Bart De Smet, voorzitter van Toerisme Rupelstreek en initiatiefnemer Eddy Huyghe

Op het vlak van cultuur kunnen enkele opmerkelijke exploten niet onvermeld blijven. Zo is er de uitgave door de gemeente Rumst, op voorstel van Eddy Huyghe, van een aantal boeken:

- “Markten en Jaarmarkten in de gemeente Rumst” (2011) door Leo Vermeulen
- “Van volksboekerij naar openbare bibliotheek” (2012) door Marina De Bruijn
- “De Grote Oorlog 1914-1918 van Reet, Rumst en Terhagen, (2013) (een uitgave van Rumesta met medewerking van De Root)
- “Openbaar kunstbezit in de gemeente Rumst” (deel 1 en deel 2) (2017 en 2018) in samenwerking met Melinda Nuyts en Niko Van Kemseke.

Eddy Huyghe was ook de drijvende kracht achter de idee “kunst op straat”. In 2006 kwam aan de Steenberghoekstraat een eerste rotonde tot stand, bedoeld om via de nieuwe Catenbergstraat een verbinding te creëren met de Hollebeekstraat. Eddy slaagde erin om deze rotonde een indrukwekkende invulling te geven met een verwijzing naar de geschiedenis van het werk in de steenbakkerijen in deze omgeving.

Het monument bestaat uit een smalspoor met een loc van de firma Moës en een kipwagen, destijds gebruikt voor het vervoer van verse klei uit de kleigroeve naar de steenbakkerij. Het monument werd op vrijdag 7 juli 2006 onthuld in aanwezigheid van deputé Ludo Helsen en Bart De Smet, voorzitter van Toerisme Rupelstreek.

Het staande paard op de rotonde aan de Molenstraat (2011)

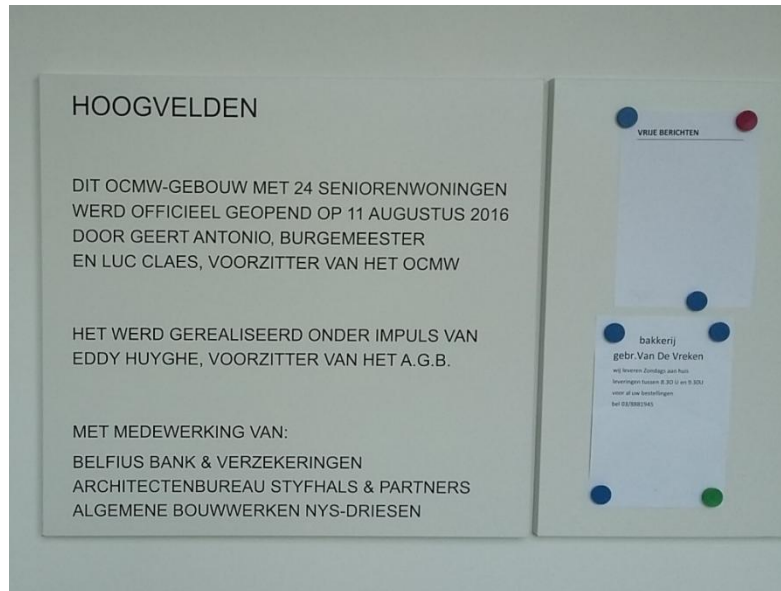
Onthulling van de gedenkplaat door gouverneur C. Berx

Enkele jaren later vierde men in Reet de 700e verjaardag (2009-2011) van de stichting van het dorp. Davidsfonds Reet stelde voor om op de rotonde aan de Molenstraat een blijvende herinnering aan deze verjaardag te plaatsen, nl. een kunstwerk van Rik Poot, "het staande paard". André Gielis (3D) vond dit te duur. Via de omweg van het AGB, en met de steun van Francy Van der Wildt en verschillende sponsors kon dit project toch gerealiseerd worden. Het gemeentebestuur ontving nadien talloze positieve reacties uit de gemeente Rumst en ver daarbuiten.

Een idee, een plan, een droom van een project,

Elke politicus heeft wel een droom. Voor Eddy Huyghe was dat een nieuwe ruimtelijke ordening voor de gemeente Rumst. Daarin speelden natuur, sport en recreatie en nieuwe woningbouw een hoofdrol. En in dat grote project was er ook plaats voor een troetelkind dat later HOOGVELDEN genoemd werd. Dagblad Het Volk rapporteerde op 12 februari 1993 dat schepen Huyghe werkte aan plannen voor een woonerf tussen de Hoge Weg en de Beukendreef. "Het woonerf omvat huur- en koopwoningen voor alleenstaanden en kleine gezinnen. Het zouden meteen de eerste sociale woningen worden in het centrum van Reet". Op 5 oktober 2006 schreef De Rupelkoerier hierover: "een oude droom (van schepen Eddy Huyghe) wordt werkelijkheid".

Hoogvelden is vandaag een volledig nieuwe verkeersarme wijk in het dorpscentrum van Reet. Het is uitgebouwd volgens principes die vastgelegd zijn, eerst in het BPA Reet-centrum (definitief goedgekeurd in de gemeenteraad van 29 mei 2001, Ministerieel Besluit van 18 december 2001) en later in het RUP voor Reet-centrum (2016). De intentieverklaring tussen het gemeentebestuur van Rumst, het OCMW, Goed Wonen.Rupelstreek en IGEAN werd ondertekend in juli 2008.

Het project omvat 4 onderdelen:

- Een woonerf met veel openbaar groen en parkeerplaatsen voor bezoekers met de naam Hoogvelden (aangelegd in 2014-2015)
- Sport: een clubhuis en 3 terreinen voor K. Reet SK, een gebouw voor de VZW Judoschool (ingehuldigd in 2012) en een gemeentelijke sportschuur (officieel geopend in 2012)
- Voor woningbouw: 24 seniorenflats van het OCMW (bewoond sinds september 2016), 12 eengezinswoningen (privé) en 30 appartementen (Goed Wonen.Rupelstreek) en verder plaats voor kinderopvang en klasjes voor de kleuterschool van Eikenlaar
- Een winkelplein (met parking, bedoeld voor kort parkeren overdag) aan de Eikenstraat (aangelegd in 2018 met 50 plaatsen) en een groene “overflow”-parking (gebouwd in 1993-1994 met 78 plaatsen) aan de Processieweg.

De realisatie van de parking aan de Eikenstraat was een werk van lange adem. In 2008 kocht de gemeente (via IGEAN) het woonhuis van Leon De Wael aan de Eikenstraat op lijfrente. Daarna kon de gemeente in 2010 een aanpalend perceel van de BVBA Degila kopen. Ten slotte kon de gemeente in 2017 een derde perceel aankopen van familie De Schutter. Bij de heraanleg van de Eikenstraat in 2017-2018 kon daardoor meteen ook de bijhorende winkelparking gebouwd worden, boven op het aldaar voorziene water-retentie-bekken.

Een anekdote!

In oktober 1996 dienden een twintigtal Reetse verenigingen een petitie in bij het gemeentebestuur waarin ze de bouw van een sportschuur vroegen. In die periode werd door het gemeentebestuur werk gemaakt van de opmaak van een RUP Reet-centrum en van de aankoop van een twintigtal percelen grond aan de Processieweg. Na een lange volgehouden inspanning konden daar 3 nieuwe voetbalterreinen en het clubhuis van Reet SK worden gerealiseerd. Daardoor kwam eindelijk een terrein beschikbaar waarop een sportschuur kon worden gebouwd. In maart 2004 besliste het schepencollege om IGEAN opdracht te geven om het project ruimtelijk uit te werken. Velen beschouwden dat als de start van de concrete bouwwerken. Maar dat was buiten de waard gerekend. Schepen Chris Ceuppens gaf in de pers (Passe- Partout van 31 maart 2004) tegengas. Hij verklaarde dat er voor een sportschuur geen geld was en dat er voor Reetse sporters nog wel plaats was in de sporthal Uitgedekt Schoor in Terhagen. Er werd van de sportschuur niets meer vernomen tot de publicatie van het bestuursakkoord na de verkiezingen van 2006. Eddy Huyghe liet in de overeenkomst tussen CD&V en sp.a de uitdrukkelijke verbintenis inschrijven dat de sportschuur Hoogvelden prioritair zou worden gebouwd. Chris Ceuppens keek, noodgedwongen, de andere kant op. De financiering van de sportschuur bleek best mee te vallen aangezien de gemeentelijke financiën in die periode supergezond waren. En ook sportief werd het een groot succes.

Afscheid van de politiek

Eddy Huyghe deelde al in 2012 aan de CD&V-voorzitter mee dat het zijn bedoeling was om in 2016, bij zijn 65^e verjaardag, te stoppen na 38 jaar politieke activiteit. Om allerlei redenen (de meeste buiten zijn wil) ging dat niet door.

Over dat afscheid zegden de ambtenaren Lieve Van Camp en Fried Happaerts op de afscheidsviering in het gemeentehuis het volgende: “Toen u begin dit jaar aankondigde dat u met pensioen zou gaan hoorden we u enthousiast praten over alles wat u ging doen na 1 januari 2019... Een wandeling door Rumst zal voor u nooit een gewone wandeling worden: U zal ongetwijfeld aandachtig rondkijken en alle ontwikkelingen op de voet volgen. Soms zal u enthousiast knikken, soms zal u even zuchten om een gemiste kans en ja, af en toe zal u meewarig het hoofd schudden. U overtuigde ons steeds dat het de ambtenaren zijn die verantwoordelijk zijn voor het realiseren van projecten, het uitvoeren van het beleid en het verzekeren van de continuïteit. ‘Wij politici zijn immers ‘bijzonder tijdelijk kader’ hoorden we u vaak zeggen. Dat het tijdelijk was, daar valt in uw geval over te redetwisten; dat het bijzonder was staat buiten kijf. Tijdens al die jaren dat we samenwerkten kregen we voor alles wat we deden van u steeds een welgemeende dankjewel. Namens al onze collega’s willen wij u vandaag van harte bedanken voor alles wat u voor Rumst, zijn inwoners en voor ons persoonlijk betekend heeft”.

Marc Verschueren, 30 jaar lang een 'compagnon de route' in de gemeentepolitiek verwoordde het in mei 2019 op de afscheidsviering van de CD&V zo: "Eddy omschrijven als politicus is niet zo simpel. We weten dat Eddy bij de bevolking niet de populairste kandidaat was. Maar voor de CD&V, en ik denk ook voor de ganse gemeente, was Eddy de perfecte persoon om mee onze gemeente te besturen.

Eddy was een man recht door zee. De wettelijke normen werden nageleefd. Maar waar dat mogelijk was werd er steeds gezocht naar een menselijke oplossing. De talloze dossiers waar Eddy als bemiddelaar optrad en die met een positief resultaat werden afgerond zijn ontelbaar. Ik denk ook dat ik mag zeggen dat Eddy op het gebied van ruimtelijke ordening onze gemeente op de kaart heeft gezet. De talrijke BPA's en RUP's die hij heeft laten goedkeuren door de gemeenteraad zijn de toekomst van onze gemeente. Eddy is een man met veel menselijke kennis en gevoelens, maar ook een man die zich vastbeet in zijn dossiers, hij was een man met dossierkennis. Elk dossier dat op de gemeenteraad kwam binnen zijn bevoegdheid was tot de puntjes in orde. Eddy, de vastberadenheid in uw besluitvorming siert u. Vooral omdat het algemene gemeentelijke belang voor u altijd de eerste doelstelling was". Daniel Lemal vatte zijn mening zo samen: "Buiten zijn kwaliteiten als politicus en tacticus wil ik ook de mens Eddy belichten. Twee begrippen zijn hier op hun plaats: correct en integer. Wanneer je afspraken maakt met Eddy worden die steeds nagekomen. Eddy heeft als schepen en als burgemeester steeds de belangen van de gemeente vooropgesteld".

Op de vraag wat hij vanaf januari 2019 zou gaan doen zei Eddy Huyghe: "Ik ga me inspannen om het lege-agenda-syndroom te vermijden. Marleen en ik gaan samen onze kinderen en kleinkinderen veel meer zien. Verder zal ik tijd doorbrengen in mijn kantoor, door onze kinderen 'het rariteitenkabinet' genoemd, om te schrijven. En als we op vakantie zijn in Griekenland hangt daar boven ons bed deze spreuk: 'wees niet bang voor de toekomst; vanaf nu begint het weekend'".

Auteur: Magda Nagels

Kenmerkende uitspraken van Eddy Huyghe:

1. Alles in het openbaar domein wat stuk kan, zal kapot gemaakt worden.
2. We hebben elke boom nodig. En dus moeten we elke boom verdedigen.
3. Politici zijn bijzonder tijdelijk kader. De administratie zorgt voor de continuïteit.
4. Pidpa is nu nog de enige hefboom in handen van de Antwerpse gemeenten voor een economisch beleid.
5. Ik verontschuld mij er niet voor om onze gemeente mooier gemaakt te hebben.
6. We maken van Terhagen het mooiste dorp aan de Rupel.
7. De verdediging van het algemeen belang brengt geen stemmen op.
8. We moeten werk maken van de toekomst van onze geschiedenis.
9. Ik hoopte in 20 jaar een en ander in de gemeente te verbeteren. Maar 30 jaar was niet genoeg om alle plannen uit te voeren.
10. Hartelijk dank voor uw gewaardeerde aandacht.

Schepenen Eddy Huyghe brengt vaart in de raad

RUMST - De gemeenteraad te Rumst werd deze keer in snelvaart afgewerkt. Traditio-

neel moet burgemeester Van den Eede de raadsleden minstens één pauze toestaan om een vergadering te kunnen afwerken. Middernacht als einduur was in het verleden eerder regel dan uitzondering. Omwille gezondheidsproblemen werd Van den Eede vervangen door eerste schepenen Eddy Huyghe. Die hield er wel een verschroeiend tempo op na.

De volledige dagorde, inclu-

den van de oppositie op geen goedkeuring rekenen. Schepenen Edgar Thijs van Financiën putte zich uit in verzachtende om-

standigheden. Eens te meer zal de begroting in Rumst pas in de loop van het volgende jaar worden ingediend.

Eikentraat

In de loop van de raad konden ook nog vernemen dat werken aan de Eikentraat ter hoogte van De Wissel iets meer dan 6 miljoen zouden kosten. Aanvang van deze werken is voorzien begin maart en ze zouden zowat 4 maand du-

ren.

Stoelendans op komst

Alles bij mekaar was het opmerkelijkste gegeven van deze raadszitting toch het feit dat schepenen Eddy Huyghe als dienstdoende burgemeester was aangeduid. Hiervoor werd beroep gedaan op artikel 14 van de gemeentewet. Hierin staat dat de eerste schepenen in principe deze taak moet overnemen bij onbeschikbaarheid van de hernoemde burgemeester tenzij laatstgenoemde iemand anders aanduidt.

In dit geval werd niet eerste schepenen Francky Van Der Wildt (SP) genomen maar evenmin de tweede in rij Edgar Thijs partijgenoot van CVP'er Van den Eede. Het feit dat met Huyghe nummer 4 in de rij werd aangeduid gaf dat er uitgebreid werd gespeculeerd omtrent de (voorzien) opvolging van Van den Eede. Toch kon in de wandelgangen worden vernomen dat niet Huyghe maar Thijs deze week wordt voorgesteld als opvolgend burgemeester van Rumst. Hij zou dan wel een aantal van zijn huidige bevoegdheden verliezen. Als het

zover komt", aldus onze zeggeman "want het zou best kunnen dat Van den Eede toch de zes jaar uitdoet als zijn gezondheid het toch zou toelaten." De opvolging van schepenen Louis Herremans zou deze week wel definitief worden bepaald. Zowel Jeannine Van Cauwenbergh als Willy Van Asbroeck of Rita Vingerhoets worden hier genoemd als kandidaten. Wel werd vernomen dat, ondanks verschillende genomineerden, telkens maar één kandidaat per functie zal worden voorgedragen door de CVP.

J.W.

Fons Hannes (Sp-a), schepen van openbare werken, voorzitter Eddy Huyghe, Ronny Sabo, directeur-generaal van Pidpa (2005 tot 2019) en 7 “flinkerds” tijdens een boomplantactie voor de watertoren van Meerhout op 27 november 2013